

[Løje.]

Medlemmer af Det frie Folkeparti, der tilfældigvis var til Stede hin bevægede Nat, da Loven blev vedtaget — som ærede Medlemmer af det høje Ting erindrers, havde to af dette Partis Medlemmer fundet det formaaltstjenligt at forsvinde ved den Lejlighed.

Derefter holdt Præsten et aandeligt Foredrag over Emnet: Samvittigheden. Ifølge Referatet forklarede han, at man kan løbe fra alt andet, men ikke fra Samvittigheden, og at ingen har det saa svært som de, der forsøger at løbe fra deres Samvittighed. Præsten gav, efter hvad Bladet skriver, mange udmærkede Eksempler paa, hvorledes Mennesker havde forsøgt at løbe fra deres Samvittighed og altid var kommet til kort, og sluttelig siger Bladet — med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg citere ganske kort.....

Formanden: Ganske kort!

Løje: „Det sidste Foredrag blev hørt med lydhør Opmærksomhed, og Mødet havde ved sin særegne Form givet Tilhørerne noget at tænke paa og vist, at hvor forskellige Problemer der tilsyneladende behandles, var der maaske alligevel Bro imellem dem.“

Jeg tror, at det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling) kunde have Udbytte af at drøfte disse Spørgsmaal nærmere med det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen, for hvis der skal opnaas Tilgivelse for de Fejl, der i dette Tilfælde eventuelt er begaaet — efter Landmændenes Skøn er begaaet —, opnaar man det sikkert lettere, naar man tager ud og fortæller dem, hvorledes det i Virkeligheden ligger, og at man i dette Tilfælde er gaaet paa Akkord med sin Samvittighed, hvad man nu bitterligt fortryder.

Den højtærede Statsminister talte for gangen Dag om, at der nu blev forhandlet, foreløbig i snævrere Kredse, mellem Regeringen og Landbruget angaaende det i saa høj Grad attraaede Samarbejde mellem Arbejdere og Bønder. Det er jo ikke til paa Forhaand at vide, med hvem Regeringen forhandler, men hvis det skulde være med Medlemmer af Det frie Folkeparti — det kan man ikke vide noget om —, er det muligt, at det her nævnte Spørgsmaal kan tages op til nærmere Forhandling ved disse foreløbige Drøftelser.

Fornæs: Flere af de Talere, der i deres Indlæg under Behandling af Finanslov-

forslaget har omtalt den kommende Folkeskolelov, har udtalt visse Betæneligheder vedrørende Mellemskolens Fremtid, har ytret Tvivl om, hvorvidt Mellemskolen burde være eksamenspræget, tjenende som Overgangsled til Gymnasiet, eller blot hvilende i sig selv som en naturlig Afslutning paa Barnets Skolegerning. Da jeg bevæger mig en Del i Forældrekrede — jeg repræsenterer Frederiksbergs samtlige Forældreråad —, vil jeg gerne benytte Lejligheden til at gøre en Opfattelse gældende.

Det er naturligvis rigtigt, at den væsentlige Aarsag til Forældrenes Ønske om at faa Børnene i Mellemskolen er præget af Trangen til, at de maa gøre sig gældende, at de ved Optagelsesprøven dokumenterer, at de hører til de mere fremragende Børn, forbundet med en vis Forstaaelse af, at Mellemskoleeksamen i ethvert Tilfælde aldrig kan skade, at Mellemskolen giver Børnene visse positive, noget grundigere Kundskaber samt, hvis de skulde vise Evne dertil, en Adgang til at løse videre. Det er vel nok den væsentlige Aarsag til, at alt for mange Børn efterhaanden er gledet ind i den Mellemskole, der var skabt under andre Forudsætninger, og hvis Krav de ikke har kunnet opfylde. Men Skolen er selv Skyld heri. Naar man for Storkøbenhavn Vedkommende har ladet de to Trediedele af Børnene, der blev tilbage, glide ud af Skolen, i Almindelighed af en 7de, højest en 8de Klasse et à to Aar før Mellemskolebørnene og med en mere eller mindre afsluttende Undervisning, der i sin Form ikke var væsensforskellig fra, men blot en almen Fortsættelse af Undervisningen i 1ste—5te Klasse, er det da saa underligt, at Forældrene hellere lader Børnene søge den grundigere Undervisning i Mellemskolen?

I mine Forældrekrede ser vi imidlertid med en virkelig Optimisme hen til den nye Lov, der efter sin Hensigt, hvis den bliver rigtig benyttet, vil give Muligheder for en fulgod virkelig praktisk Undervisning i den eksamensfrie Mellemskole, en Undervisning afpasset efter Børnenes Evner og Anlæg. Hvis Skolen, Lederne, Lærerne er Opgaven voksen, og det bliver de vel forhaabentligt efterhaanden, bør Tyngdepunktet i langt højere Grad lægges paa at opmuntre Forældrene til i Almindelighed at lade Børnene søge den eksamensfrie Mellemskole. Sker dette, synes jeg ikke, man bør nære saa stor Betænelighed ved at lade de forhaabentlig langt færre Børn, men sikkert ogsaa mere begavede Børn, der kom-